

РЕШЕНИЕ

№ 1416

гр. София, 06.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 28.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **8687** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс вр. с чл. 124 от Закона за държавния служител.

Образувано е по жалба на Т. Т. К., с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк][жилищен адрес] чрез пълномощника адвокат С. Р. М. против Заповед №РД-09-181/23.08.2022г. на директора на Столична Здравноосигурителна каса, с която на жалбоподателката,на основание чл.90, ал.1,т.1, чл.97, ал.1, вр. чл. 89, ал.2,т.5,от ЗДСл. е наложено дисциплинарно наказание"забележка".

В жалбата се твърди че заповедта е незаконосъобразна, тъй като е издадена при допуснати процесуални нарушения и при неправилно приложение на материалния закон и неспазване изискванията за форма и съдържание. Твърди се че , обжалваната заповед е издадена , без наличие на всички необходими реквизити, уредени в разпоредбата на чл. 97, ал. 1 от ЗДСл.Жалбата се поддържа от адв.Св. М.. По подробно изложени съображения в о.с.з. проведено на 28.02.2023г. се иска отмяна на заповед №РД-08-18/23.08.2022г. на директора на Столична Здравноосигурителна каса и присъждане на направените разноски,съгласно представен списък.

Ответникът по жалбата-Директор на Столична Здравноосигурителна каса не се явява,представлява се от главен юрисконсулт Ив. М.,излага съображения за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С. град, като прецени доводите на страните във

връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Жалбоподателката Т. Т. К. заема длъжността главен юриконсулт в отдел „Правно и административно осигуряване на дейността“/ПАОД/, дирекция „Административно, правно и счетоводно обслужване на дейността“ /АПСОД/ в Столична здравноосигурителна каса/СЗОК/ към дата на издаване на оспорената заповед.С докладна записка с вх.№ 90-00-60/20.05.2022г. от Т. К.- главен юриконсулт в отдел ПАОД,до директора на СЗОК,е бил описан възникнал спор на 17.05.2022г. в стая 204. ет.2 на СЗОК между нея и П. Н. С.-Г.- старши юриконсулт.В докладната е отразено,че П.Г. отправила към нея обиди и заплахи,както и че била подложена на психически и физически тормоз.Със Заповед № РД-09-172/12.08.2022г. на директора на СЗОК е свикан дисциплинарен съвет,назначен със Заповед № РД-09-109/03.06.2022г. на директора на СЗОК,за изясняване на фактите и обстоятелствата,във връзка с докладна записка с вх.№ 90-00-60/20.05.2022г. от Т. К..С писмо с изх.№ 90-00-65/1/16.06.2022г. на СЗОК до П. С.-Г., получено лично на 16.06.05.2022г., 15,34ч. е приканена за писмени обяснения по възникналата конфликтна ситуация на 17.05.2022г. с Т. К.- главен юриконсулт,като е определен срок 13,00ч. на 04.07.2022г. за представянето им и е уведомена за явяване в 15.00ч. на 05.07.2022г. за изслушване пред Дисциплинарния съвет на СЗОК.Получен е отговор на 04.07.2022г. от П. С.-Г.-старши юриконсулт, с вх.№90-00-65/2/04.07.2022г. на СЗОК и вх.№ 35-01-101/04.07.2022г. на НЗОК,който е предоставен на Дисциплинарния съвет на СЗОК за изясняване на относимите факти и обстоятелствата по делото.В посочения отговор П. С.-Г. твърди, че при възникналия спор Т. К. е отправила обидни квалификации: „Лицемерка!“,, Клюкарка!“,,Не си ми симпатична!“,, Като имаш връзки к.о прайш тука, ма?, ...С. на земята!“,,Ще видиш ти!... „Ще си получиш...“, „Ще се видим в съда".На проведеното заседание на Дисциплинарния съвет на 16.08.2022г. жалбоподателката К. заявила,че: „Поддържам докладната си и оставям на преценка на комисията дали ще вземе отношение по допълнително представените от мен документи.Това са доказателства по отношение на пропуски в работата на служителя П. С.-Г.- старши юриконсулт, което съм описала и в докладна записка с Вх.№ 90-00-60 от 20.05.2022г.

Д. съвет приел, че поведението на служителката П. С. е било релевантно на поведението на отсрещната страна и донякъде е възникнало от провокативния тон на останалите колеги юриконсулти.Комисията е решила, че няма данни за извършено дисциплинарно нарушение.

Въз основа на проведената проверка е издадена и оспорената в настоящето производство Заповед №РД-09-18/23.08.2022г., издадена от И. Д. Д. - директор на Столична РЗОК, с която на Т. Т. К. е наложено дисциплинарно наказание"забележка",съгласно разпоредбата на чл. 90, ал. 1, т. 1 от ЗДС,по повод извършено виновно нарушение на служебните и задължения визирани в чл. 89, ал. 2, т. 5 от ЗДС.

По делото са приети като доказателства документите включени в преписката по издаване на оспорения акт.

При така установената фактическа обстановка, като взе предвид приобщения по делото доказателствен материал, доводите и възраженията на страните и като прецени законосъобразността на обжалваните административни актове съобразно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът достигна до следните правни изводи:

Оспорването е направено от легитимирано лице с правен интерес, в законово установения 14 дневен срок (заповедта е връчена на 23.08.2022г., жалбата е депозирана на 05.09.2022г.), против акт, подлежащ на съдебно обжалване и контрол за законосъобразност, поради което е допустимо.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

В съответствие с чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК – компетентност на административния орган, спазване на установената форма, спазване на административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по, както и съобразяване на акта с целта на закона.

Съгласно чл. 97, ал. 1 от ЗДСл дисциплинарното наказание се налага с мотивирана писмена заповед на дисциплинарно наказващия орган, а този орган съгласно чл. 92 е органа по назначаването, освен в случаите по чл. 6, ал. 2 и ал. 3 от закона. Заповедта на Директорът на СЗОК за налагане дисциплинарно наказание на "главен юрисконсулт" Т. К. е издадена от материално и териториално компетентен орган, съгласно заповед №РД09-131/04.02.2022г.

Заповедта е издадена в писмена форма, но е постановена при неспазване на императивно регламентирания изисквания по чл. 97, ал. 1 от ЗДСл досежно съдържанието и задължителните реквизити на акта и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Съгласно разпоредбата на чл. 97, ал. 1 от ЗДСл, дисциплинарното наказание се налага с мотивирана писмена заповед на дисциплинарно наказващия орган, като в т. 1 – т. 7 на посочената норма по императивен начин са регламентирани реквизитите, които е необходимо да съдържа заповедта за налагане на дисциплинарно наказание.

Смисълът на императивните изисквания на специалната норма на чл. 97, ал. 1, т. 4 и т. 5 от ЗДСл е да бъдат посочени всички съставомерни от обективна и субективна страна елементи на деянието/неговото съдържание; формата на вината, време, място и обстоятелствата, при които е извършено/, по начин, даващ възможност да се направи индивидуализация на дисциплинарното нарушение т. е заповедта следва да съдържа описание на всички обстоятелства, които имат значение на релевантни юридически факти и обосновават наличието на виновно поведение, квалифицирано като дисциплинарно нарушение по смисъла на някоя от хипотезите на чл. 89, ал. 2 от ЗДСл.

В случая в оспорената заповед липсва изискуемото се от закона/посочено по горе/ описание на нарушението, за които на Т. Т. К. е наложено дисциплинарно наказание "забележка", по начин че то да бъде индивидуализирано и конкретизирано съгласно разпоредбите на ЗДСл.

Действително, възможно е мотивите към акта да бъдат изложени и отделно от него, в приобщен към преписката документ на подпомагащ органа служител или помощен орган /в този смисъл е Тълкувателно решение № 16/1975 г. на ОСГК на ВС и безпротиворечивата съдебна практика на административните съдилища и ВАС на РБ/, но такива не са представени от ответника по делото.

Разпоредбата на чл. 89, ал. 1 от ЗДСл предписва налагане на наказание на държавен служител, нарушил виновно служебните си задължения. Т. служебно задължение е предвидено в чл. 28, ал. 1 от ЗДСл - при изпълнение на служебните си задължения и в

обществения живот да има поведение, което да не уронва престижа на държавната служба и да съответства на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация (КПСДА). Според чл. 14 от КПСДА - в отношенията си с колегите, служителите в държавната администрация проявяват уважение и коректност, като не допускат поведение, което накърнява достойнството и правата на отделна личност или създава враждебна или обидна среда. Неспазването на правилата на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация са посочени в чл. 89, ал. 2, т. 5 от ЗДСл като дисциплинарни нарушения. Дисциплинарното наказание "забележка" в случая е наложено за извършено от Т. Т. К. виновно нарушение на чл. 89, ал. 2, т. 5 от ЗДСл - неспазване на правилата на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация.

Дисциплинарната отговорност се ангажира при доказано дисциплинарно нарушение, което изисква по несъмнен начин да е установено от фактическа страна деянието (действие или бездействие), от обективна страна да е доказана неговата противоправност (обективно несъответствие между правно дължимото и фактически осъщественото поведение), от субективна страна да е налице вина на дееца във връзка с установен правнорелевантен резултат и да е налице причинна връзка между деянието и резултата. Само и единствено при установяване на всички елементи на нарушението от обективна и от субективна страна може да се приеме, че законосъобразно е ангажирана дисциплинарната отговорност на наказаното лице. Достигането до извод за законосъобразност на наложеното наказание предполага даване на надлежно описание на нарушението с всички негови съставомерни признаци. В процесната заповед липсва и преценка от дисциплинарно наказващия орган на визираните в чл. 91, ал. 1 от ЗДСл. критерии за определяне на наказанието. Предвид изискването за мотивиране на акта и съобразявайки нормата на чл. 91 от ЗДСл., визираща критериите за определяне на вида и размера на дисциплинарното наказание, а именно: тежестта на нарушението и настъпилите от него последици за държавната служба или за гражданите, формата на вината на държавния служител, обстоятелствата, при които е извършено нарушението и цялостното служебно поведение на държавния служител, се налага безспорно изводът, че в заповедта за дисциплинарно наказание следва да бъде обоснован вида на наложеното наказание, което в конкретния случай ДНО не е извършил.

В обжалваната заповед е посочено: „...като взех предвид тежестта на нарушението и настъпилите вредни последици за НЗОС/СЗОК и за служителите, формата на вина на служителя, обстоятелствата, при които е извършено нарушението и цялостното служебно поведение на държавния служител...“ „което в същността си съставлява възпроизвеждане на текста на закона, но не и неговото конкретно изпълнение. Както бе посочено по-горе, нито в оспорената заповед, нито в протокола на дисциплинарния съвет е обсъдена формата на вината на държавния служител, а дисциплинарно наказващият орган дори в най-малка степен не е обсъдил поведението на държавния служител по време на службата. Обстоятелствата какво е нивото на изпълнение на служебните задачи и дейности от оспорващата е релевантно към преценката на цялостното ѝ професионално поведение. Как оценката на професионалните качества ще повлияе на крайното решение относно вида на дисциплинарното наказание преценява носителят на дисциплинарна власт в зависимост от конкретните фактически и правни обстоятелства по казуса, но тази оценка трябва да бъде обективизирана в дисциплинарната заповед. Това е така, защото дисциплинарно

наказващият орган има задължение да събере всички необходими за установяване на обективната истина и относими по случая доказателства—както обвинителни, така и защитни, такъв анализ не е направен изобщо, като в случая е наложено наказание на жалбоподателката, която е изготвила доклад до директора на СЗОК. Съвкупността от събраните доказателства следва да бъде анализирана в цялост, като се посочат конкретните такива водещи до извод, че едно или друго твърдение е необосновано и дава превес на обратното. Съдът намира, че в конкретния случай такава преценка не е извършвана. Предвид гореизложеното съдът намира, че неспазването на императивните изисквания на чл. 97, ал. 1, т. 4 и т. 5 от ЗДСл, опорочават изцяло производството по реализиране на дисциплинарната отговорност и обжалваната заповед за налагане на дисциплинарно наказание по т. 1 на чл. 90, ал. 1 ЗДСл, следва да бъде отменена като незаконосъобразна.

Водим от горното съдът приема, че процесната заповед е несъответна на материалния закон и е постановена при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, които имат за последица нарушаване на правото на защита на лицето по отношение на което е осъществена дисциплинарна отговорност и са основание заповедта да бъде отменена.

С оглед изхода на делото искането на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски следва да бъде уважено, като на основание чл. 143, ал. 1 от АПК Столична Здравноосигурителна каса бъде осъдена да заплати на Т. Т. К. сумата от 600.00 лв., представляваща адвокатско възнаграждение за един адвокат, договорено и заплатено съгласно договор за правна защита и съдействие от 30.08.2022г. и десет лева държавна такса.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, АССГ -34 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Т. Т. К., с [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк][жилищен адрес] Заповед №РД-09-181/23.08.2022г. на директора на Столична Здравноосигурителна каса, с която на жалбоподателката, на основание чл.90, ал.1, т.1, чл.97, ал.1, вр.чл.89, ал.2, т.5, от ЗДСл. е наложено дисциплинарно наказание "забележка".

ОСЪЖДА Столична Здравноосигурителна каса, представлявано от Директора И. Д. Д. да заплати на Т. Т. К. с [ЕГН], с адрес: град С., [жк][жилищен адрес] сумата от 610,00/шестстотин и десет/лева, представляваща направените от жалбоподателката разноски по делото.

Решението не подлежи на обжалване.

съдия: